

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 130 af Karen J. Klint (S), Anni Svanholt (SF), Inger Marie Bruun-Vierø (RV) og Frank Aaen (EL) vedtoges med 54 stemmer (S, SF, RV og EL), 45 (V, KF, DF, CD og KRF) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 129 af Tove Videbæk (KRF), Ester Larsen (V), Henriette Kjær (KF), Birthe Skaarup (DF) og Yvonne Herløv Andersen (CD).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

33) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 176:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af pensionskasselovgivningen med henblik på fremme af samfundsmæssige hensyn.

Af Ole Sohn (SF) m.fl.
(Fremsat 4/4 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil gerne indlede med at takke SF og SF's ordfører på dette område for at tage et meget centralt emne op. Selv om regeringen ikke ser sig i stand til at tilslutte sig eller anbefale beslutningsforslaget, anerkender regeringen vigtigheden af temaerne og diskussionen.

Beslutningsforslaget består af to dele. For det første foreslås det, at kravet om det, der kaldes »størst mulige afkast«, afskaffes for livsforsikringselskaber, pensionskasser, ATP og LD. Og for det andet foreslås det, at ATP og LD skal have pligt til at anlægge investeringsstrategier, som fremmer bredere samfundsmæssige hensyn, som der står.

Vedrørende den første del af forslaget vil jeg understrege, at det er et vigtigt, et centralt princip, at pensionsinstitutterne er forpligtet til at investere, så det giver pensionsopsparerne det størst mulige afkast under størst mulig sikker-

hed. Hvis ikke der tilstræbes størst muligt afkast, svækkes arbejdsmarkedspensionerne som supplement til folkepensionen, og dermed svækkes også en af forudsætningerne for, at vi på en hensigtsmæssig måde kan klare de fremtidige udfordringer, hvor der bliver færre erhvervsaktive og flere pensionister.

Der er både en personlig og en samfundsmæssig interesse i, at der sker en pensionsopsparing i det danske samfund. Det er naturligvis også i den sammenhæng, at skattebegunstigelsen af indbetalinger på pensionsopsparinger skal ses.

Arbejdsmarkedspensionerne er obligatoriske ordninger, som bygger på aftaler mellem arbejdsmarkedets parter, og det vil sige, at medlemmernes opsparring til deres pension er obligatorisk i kraft af deres overenskomst. Det indebærer, at medlemmerne ikke kan flytte deres pensionsordninger, medmindre de flytter til et andet overenskomstområde. Og endvidere er der i kravet om det størst mulige afkast indbygget en mindretalsbeskyttelse, idet ingen kan tvinges til at få sine midler anbragt på en uhenigtsmæssig måde.

Men selv om man skal respektere kravet om størst muligt afkast, er der store frihedsgrader for at vælge den konkrete investeringspolitik. Der er gode muligheder for at målrette investeringerne, bl.a. ud fra miljøhensyn, forbrugerbeskyttelse eller overholdelse af menneskerettighederne, som nævnes i beslutningsforslaget.

Det er selvfølgelig også muligt at foretage et fravalg af investeringer i virksomheder, der ikke fremmer samfundsmæssige hensyn. Der er i øvrigt en række pensionsinstitutter, som beskæftiger sig med etiske retningslinjer for deres investeringer.

Så der er egentlig ikke noget nyt i diskussionstemaerne, som beslutningsforslaget tager op, og hvis man læser Mandag Morgen fra den 21. maj i år, fremgår det, at LO tager denne diskussion alvorligt og har i sinde at tage den op med fornyet kraft.

Det er regeringens holdning, at institutternes investeringspolitik er en del af den demokratiske proces i arbejdsmarkedspensionsordningerne. Der er en ganske god udvikling i gang på området, og nogle arbejdsmarkedspensionsordninger giver allerede nu mulighed for indflydelse på investeringspolitikken.

Den seneste rapport fra Pensionsmarkedsrådet, som jeg har her i hånden, for at alle kan se, hvordan den ser ud, behandler også disse